

DR. A. S. VAN DER WOUDE, *De Dankpsalm.en* (De Handschriften van de Dode Zee in Nederlandse vertaling), Amsterdam, Proost en Brandt N.V., 1957.

'n Keurige deeltjie! Hierdie lof geld sowel van die uiterlik as van die innerlik van hierdie boek. Bandjie en tipografiese versorging doen die uitgewer en drukker eer aan, en is 'n waardige omlysting van die voortreflike inhoud. In hierdie serie (waarin op die oomblik dat ons die bespreking van die eerste deeltjie neerskrywe reeds twee volgende bndeltjies vertalings van Dooie-See-tekste verskyn het) word deur uiters bevoegde geleerdes 'n Nederlandse vertaling met inleiding en verklarende aantekeninge van die alom-vermaarde Qumraan-tekste gegee. Deur sy doktersproefskrif, wat oor die Messiaanse voorstellinge van die Dooie-See-gemeenskap handel, het Van der Woude reeds bewys hoe diep hy in die literatuur van hierdie sekte, wat gedurende die eerste eeu voor en na Chr. gebloei het, deurgedring het. Hierdie nuwe publikasie bewys opnuut watter bekwame en voorsigtige wetenskaplike werker hy is.

Miskien is daar onder ons lesers wat die boek van die resensent, De rol der lofprijzingen, besit en hulle afvra of die vertaling van *Van der Woude*, wat amper gelyktydig daarmee verskyn het, nou wel enig nut vir hulle kan hê, temeer omdat die werk van die resensent deur sy uitvoeriger kommentaar en sy sistematiese samevatting meer as die dubbele omvang het. Hierop sou ek met alle klem bevestigend wil antwoord. Die vertaling van *Van der Woude* bevat op verskillende plekke aanmerklike verbeterings op my eie werk. Die sterkste voorbeeld daarvan is die vertaling van V,29, waar ek gelees het „en zij verdreven mij naar

Egipte". Op hierdie plek het ek nie die sitaat uit Kgl. 1:3 herken nie. *Van der Woude* vertaal: „Men achterhaalde mij in de benauwenis” en dit is ongetwyfeld veel beter. In die voorbygaan mag ek opmerk dat as iemand in die tweede eeu voor Chr. uit die Judese land, waar die Seleucidiese heersers oppermagtig was, moes wegvlug, hy volgens alle waarskynlikheid na die land, wat deur die teenstanders van die Seleucidiese beheers is, naamlik die Ptol meïese Egipte, sou vlug. Die geskiedenis bied verskillende voorbeelde daarvan. Dit bly dus moontlik dat ek gelyk gehad het met aan te neem dat die digter, wat *Van der Woude* sowel as ek vereenselwig met die Leraar van geregtigheid, in Egipte as balling gelewe het, maar in die teks staan dit as sodanig nie. So is daar nog wel ander punte waar ek die vertaling van *Van der Woude* bo myne verkies.

Dis origens verblydend en bemoedigend, dat die ooreenkomste tussen ons twee vertalings veel talryker is as die onderlinge afwykings. Waar dit hier gaan om ongevokaliseerde tekste wat boonop nog dikwels ernstig beskadig is en partymaal moeilik leesbaar, daar sou dit ook moontlik wees dat ons twee se resultate volkome teenstrydige trekke opgelewer sou het. Dis nie die geval nie. Die leser kan maar aanneem dat waar ons twee ooreenstem, en dit is in die groot meerderheid van die reëls die geval, 'n sterk saak vir die waarskynlikheid, dat ons die regte begrip gehad het, uitgemaak kan word. Waar ons nie saamstem nie, daar is ek self dikwels geneig om *Van der Woude* gelyk te gee. Aan die ander kant moet ek egter ook sê dat ek op 'n plaas soos V, 21–23 my eie vertaling bly verkies.

Summa summarum: *Van der Woude* se vertaling is 'n voortrefflike stuk werk, wat die volle aandag verdien van elkeen wat hom met die Dooie-See-tekste besig hou.